

2. Neděle postní - Šest důvodů k půstu

Minulou neděli jsme uvažovali, co je doba postní. Připomenuli jsme si, že je důležité v životě počítat následky dědičného hříchu. Ty se projevují v našich slabostech (netrpělivost, hádavost, lenost, pýcha, sebe vyvyšování, neodpuštění, zlé myšlenky,

malomyslnost, nečistota, apod.). Všechny tyto věci nás vzdalují od Krista. Můžeme se modlit takto: „*Bože tvou touhou je uzdravit naše nemocné srdce a odpustit naše hříchy. Tuto tvou touhu naplnil Ježíš Kristus, tak se k němu chci dnes znovu s důvěrou obrátit.*“ Tomuto říkáme **obrácení**. Aby však obrácení nebylo jen zbožným vzdycháním, je třeba toto obrácení projevit konkrétními skutky, tomu říkáme **pokání**.

Nyní se dnes podívejme se na šest důvodů proč se postit:

- 1) **Postíme se, protože se Ježíš postil také.** Tento důvod by nám měl stačit. Ježíš dal příklad. On je cesta a my horlivě jdeme touto cestou pod jeho vedením.
- 2) **Postíme se jako projev pokání.** Ježíš odpověděl učedníkům Jana Křtitele, proč se nepostí jeho učedníci: „Budou se postit, až jim bude mistr chybět.“ Půst je tak druhem smutku. „*Blahoslavení plačící*“ (Mt 5,4), řekl Ježíš, a mínil tím zármutek z hříchů. Půst je jako bychom říkali: „Omlouvám se - je mi to líto Bože.“ Půstem prožíváme, že náš zármutek z hříšnosti je něčím, co myslíme vážně a chceme s tím něco udělat.
- 3) **Postíme se, abychom bojovali proti nepříteli.** Půst spojený s modlitbou umenšuje moc ďábla nad našimi slabostmi a uvolňuje milost z nebe (srov. Mk 9,29 - *modlitbou a postem*).
- 4) **Postíme se, abychom ovládli své vášně.** Když krmíme tužby našeho těla, narostou do ještě větších rozměrů. Když je začneme potírat, oslabujeme jejich moc nad námi a přebíráme nad nimi vládu. Svatý Pavel učil: „*Držím však svoje tělo v tuhé kázni a podrobuji si ho*“ (1 Kor 9,27). Půstem roste naše sebeovládání.
- 5) **Postíme se, abychom vyjádřili víru v Boží zaslíbení** a pamatovali si, že naší skutečnou potřebou je Bůh sám. „*Je psáno: 'Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst'*“ (Mt 4,4). Je to on, kdo nás skutečně nasytí.
- 6) **Postíme se, abychom vyjádřili naši lásku Pánu i k druhým.** Když odložíme stranou něco dobrého kvůli druhému, jako bychom mu říkali: „Jsi pro mě mnohem cennější, než to, co odkládám.“ Když se postíme, říkáme se svatým Pavlem: „*Ano, vůbec všechno to považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Krista Ježíše, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista*“ (Fil 3,8).